

Burenruzie eindigt in uithuisplaatsing baby

De Jan Slotswijk in Elim. Een lang modderig pad met daaraan twee boerderijtjes. Het is er stil, het is er afgelegen. Twee buurvrouwen hebben ruzie. José Booi en Marijke Eijpe. Booi dreigt de paarden van Eijpe te vergifigen. Marijke belt intussen de huisarts, de GGZ en het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling plat met meldingen over Booi. Ze zou niet voor haar kind kunnen zorgen. Het is het begin van een nachtmerrie voor Booi. Haar baby wordt uit huis gehaald. Er ontstaat een conflict met Bureau Jeugdzorg Drenthe en Booi heeft haar baby inmiddels tien maanden niet gezien. Hoe heeft het zover kunnen komen?

Door Bram Hulzebos en Anita Pepping

'Kijk, het is heel simpel. Je moet niet aan dieren en kleine kinderen komen', zegt Marijke Eijpe op haar woonboerderij. Aan de Jan Slotswijk in Elim houdt Eijpe een stuk of wat paarden en pony's. Aan het eind van het pad dat langs haar huis loopt, betrok José Booi ruim drie jaar geleden een woonboerderij. Over en weer waren de contacten niet al te hartelijk, maar volgens Eijpe ook niet uitgesproken slecht.

Dat veranderde toen Booi zwanger bleek. De biologische vader was al snel uit beeld. Marijke Eijpe begon zich zorgen te maken. Over de hygiëne, over het in haar ogen vreemde gedrag van haar buurvrouw. Zou Booi wel voor het kind kunnen zorgen? "Ze zei dat ze zonder hulp op een tafel wilde bevallen", zegt Eijpe, en draait haar ogen richting de hemel. "Ze was arts, zei ze en had in Afrika gewerkt. Ze had het wel wat hoog in de bol."

De zwangerschap van Booi vorderde en Eijpe maakte zich steeds ongeruster. Ze belde met de huisarts in Hollandscheveld, met het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling (AMK) en met de stichting Geestelijke Gezondheidszorg (GGZ) Drenthe. "Ik zag het fout gaan, maar ze weigerde elke vorm van hulp."

Uit het huisartsendossier blijkt dat er naar aanleiding van de meldingen van de buurvrouw druk wordt overlegd over Booi en haar baby tussen GGZ, AMK en de huisarts. In het dossier komt te staan dat buren vrezden dat Booi misschien wel paranoïde of psychotisch is.

Dat leidt er uiteindelijk toe dat de baby op donderdag 2 december 2004 door een aantal agenten uit huis wordt gehaald. Overigens zonder dat de baby of Booi door een arts van het AMK

of GGZ is gezien. "Het is allemaal achter mijn rug om bekonkeld", zegt een boze José Booi (42) van uit haar flat in Den Haag, waar ze inmiddels woont.

De relatie tussen de beide buurvrouwen wordt er na die donderdag bepaald niet gezelliger op. "Ze schold me uit voor van alles en dreigde mijn paarden te vermoorden. Ik was doodsbang", zegt Marijke. Op een kwade dag escaleerde de ruzie zo ernstig dat de politie eraan te pas moest komen. Booi was met haar auto op de buurvrouw ingereden. "Ze wilde me doodrijden."

Makelaar Henk Kroezen uit het naburige Hollandscheveld - die de woning aan Booi had verkocht - deed diverse bemiddelingspogingen tussen de beide vrouwen. Maar het was vergeefs. José Booi nam het de buurvrouw ernstig kwalijk dat haar dochtertje bij haar was weggehaald. Kroezen: "Wij hebben José een aantal weken in huis genomen om voor haar te zorgen. Mijn vrouw is nog een paar keer met haar mee geweest naar Bureau Jeugdzorg, maar daar gooide ze haar eigen glazen in. Ze kon zo tekeer gaan."

Kroezen regelde een huurwoning in Smilde en zocht onderhuurders voor Booi's huis in Elim. "Ze verdacht mij er vervolgens van dat ik de huurpenningen achterhield en gaf ons een trap na. Ze heeft haar huis nu te koop gezet via een andere makelaar. Stank voor dank. Achteraf dacht ik: we hadden het niet moeten doen. Het was geen leuke periode, maar we vonden haar zo zielig. Het is en blijft een triest verhaal. Of ze gevaarlijk is voor de baby kan ik niet inschatten. Er circuleren wel de meest vreselijke verhalen, maar de keren dat wij haar met de baby hebben gezien, was ze lief en zorgzaam. Het is een mooi kindje."

Meteen na de uithuisplaatsing kwam Bureau Jeugdzorg in beeld, maar de hulpverleners werden niet bepaald met open armen ontvangen door Booi. Nu, twaalf maanden later, is de woede van Booi amper bekoeld. "Ze hebben me mijn kind afgepakt. Ik wil genoegdoening", zegt ze. Twee advocaten staan haar bij in meerdere procedures waarmee ze wil bewerkstelligen dat het contact met haar 15 maanden oude dochtertje Julia Lynn wordt hersteld. "Jeugdzorg durft niet toe te geven dat er in het begin van de procedure enorme blunders zijn gemaakt", zegt Booi's advocaat Groen uit Den Haag.

Wat Groen vooral stoort, is dat het onderzoek van de Raad voor de Kinderbescherming naar de situatie van Julia Lynn suggereert dat er een psychisch probleem speelt bij Booi. "Terwijl er inmiddels van drie psychiaters verklaringen liggen dat haar niets mankeert."

Directeur Cees Wierda van Bureau Jeugdzorg Drenthe is daar niet van onder de indruk. "Mevrouw Booi is handig genoeg om een paar psychiaters te vinden die willen verklaren dat er niets met haar aan de hand is. Bovendien betekent dat niet dat er dan sprake is van een risicvolle opvoedingssituatie."

Dat Booi haar baby tien maanden niet heeft gezien, ligt niet aan Jeugdzorg, is de stellige overtuiging van Wierda. Eind december was er een ontmoeting gearrangeerd op het Jeugdzorgkantoor in Hoogeveen. Booi toog met een advocaat uit Den Haag naar Hoogeveen, maar wist eigenlijk al wel dat er iets mis zou gaan in de ontmoeting. Booi had van tevoren al tegen de advocaat gezegd: "Let op, Julia is er niet en Jeugdzorg heeft een kutmoes."

Jeugdzorgdirecteur Wierda: "De pleegmoeder was een kwartier te laat. Maar daar wilde mevrouw Booi niet op wachten. Ze heeft daar lopen brullen en tieren op het station. Dan vraag ik me wel af: als het je zoveel waard is om je kind terug te krijgen, waarom zet je je dan niet over je woede heen?" José Booi heeft haar dochtertje uiteindelijk niet gezien, maar haar advocaat heeft een paar foto's gemaakt.

Eén ding staat als een paal boven water voor Jeugdzorg Drenthe: "Iedere woedeaanval van Booi is voor ons opnieuw een indicatie dat de baby bij haar niet veilig is." Bij Bureau Jeugdzorg Drenthe zitten ze min of meer met de handen in het haar. Wier-

'Ze zei dat ze zonder hulp op een tafel wilde bevallen'

Julia Lynn, gefotografeerd door de advocaat van José Booi tijdens het mislukte bezoek in december.
Foto: M.K. van den Berg

da: "Wij hadden reden om aan te nemen dat het kind niet veilig was bij haar moeder in Elim. De rechter deelt die zorg. Wij moeten nu die risicofactoren wegnemen." Booi is meerdere keren uitgenodigd voor gesprekken met Jeugdzorg. Maar zolang ze een rood was voor de ogen krijgt bij het horen van het woord Jeugdzorg en alle hulp weigert, is er een probleem. Wierda: "Als zij niet mee wil werken bij het wegnemen van risicofactoren, ligt het probleem bij de moeder."

Volgens advocaat Groen drukt José Booi haar moedergevoel helemaal weg. Logisch, vindt hij. "Het is een idiote zaak. Jeugdzorg draait door. Nu er een paar kinderen onder hun handen zijn vermoord, wil het nog niet zeggen dat alle moeders hun kinderen zomaar vermoorden."

De basis waarop Julia Lynn uit huis is gehaald, is flinterdun, vindt advocaat Jaap Groen. "Verklaringen van buurvrouwen met wie Booi ruzie had, een verhaal van de wijkverpleegkundige dat zeer belastend is maar weinig steekhoudend. En een verklaring van een huisarts die mevrouw Booi nog maar twee keer had gezien."

Groen probeert de beslissing van de rechter in Assen en het Hof in Leeuwarden om Julia Lynn uit huis te plaatsen vernietigd te krijgen bij de Hoge Raad.

De Groningse advocaat Marion L. Stroink probeert nu bij het regionaal medisch tuchtcollege aan te tonen dat de wijkverpleegkundige en de huisarts hun boekje ver te buiten zijn gegaan. "Met name de huisarts heeft het bont gemaakt door te verklaren dat de moeder borderliner zou zijn, terwijl hij haar maar twee keer heeft gezien."

De door Booi's advocaten gewraakte uitspraken van huisarts en verpleegkundige hebben eerst het AMK, vervolgens de Raad voor de Kinderbescherming en daarna twee rechters compleet op het verkeerde been gezet, zeggen Groen en Stroink.

Inmiddels staan de beide huizen aan de Jan Slotswijk in Elim te koop. Buurvrouw Marijke wil graag terug naar het westen. "Er is hier te veel gebeurd."

Reacties: redactie@dvh.nl

Wat ging er vooral aan de uithuisplaatsing

Uit dit overzicht, gebaseerd op huisartsendossier, blijkt dat buiten mededeweten van Booi veel werd gesproken en gespeculeerd over de veiligheid van Julia Lynn.

25-6-2004
Verlofskundige belt met de huisarts. Booi komt niet op zwangerschapsconsultatie. Booi zegt de bewuste verlofskundige niet te kennen. Ze had een andere verlofskundige.

26-8-2004
Buurvrouw belt huisarts. Zij maakt zich zorgen over de 'paranoïde en psychologische' losband van Booi. Huisarts adviseert de buurvrouw om de melding te doen bij een instelling voor geestelijke gezondheidszorg. Collega van de huisarts gaat even langs, maar treft een allerniks te verwachten op psychische Booi.

30-8-2004
Kennelijk heeft de buurvrouw met de GGZ gebeld. Een GGZ-medewerker steekt zijn licht op bij de huisarts. Daarna belt ook het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling (AMK) met de huisarts.

3-9-2004
Buurvrouw belt huisarts opnieuw over haar zorgen om Booi. Ook de GGZ-medewerker belt opnieuw. Hij ziet af van maatregelen.

4-10-2004
Andere buurvrouw belt huisarts. Ze heeft vertrouwen in de berichten gehoord over Booi van de buurvrouw van Booi.

21-10-2004
Geboorte Julia Lynn in het Schepers Ziekenhuis in Emmen.

3-11-2004
Huisarts komt kennismaken. Booi vraagt om twee uur per week schoonmaakhulp bij het Regionaal Indicatie Orgaan (RIO). In plaats daarvan komen dagelijks medewerkers van RIO langs en zeblijven er zeven uur. Elk dagdeel komt er een andere hulpverlener ter. Ook de wijkverpleegster komt dagelijks.

29-11-2004
AMK belt huisarts. Ingriden of niet, luidt de vraag.

30-11-2004
Huisarts en maatschappelijk werker spreken af om Julia Lynn uit huis te halen als het binnen twee dagen niet beter gaat met de baby. De wijkverpleegkundige belt de huisarts. Ze maakt zich zorgen. Huisarts concludeert dat Booi uitgeput is, niet in staat adequate zorg te geven. Hij stelt de diagnose borderline.

2-12-2004
Op grond van gegevens huisarts van de 30-ste halen een aantal agenten en medewerkers van Jeugdzorg Julia Lynn op. In het Bethesda Ziekenhuis in Hoogeveen blijkt de baby kerngezond. Toch gaat de baby naar een pleegmoeder. Daar verblijft zij tot op de dag van vandaag.

© DvH 2004 | Dit is een huisartsendossier

José Booi met haar advocaat mr. Groen.

Foto: Bram Lammers